

Dato	12. december 2017
Sagsbehandler	Søren Peter Kongsted
Mail	spk@vd.dk
Telefon	7244 3113
Dokument	16/07553
Side	1/8

Vedligeholdelse af Engsvinget

I e-mail af 4. april 2017 har du klaget over Københavns Kommunes nye afgørelse af 17. marts 2017 om udgiftsfordelingen i forbindelse med vedligeholdelse af en del af den private fællesvej, E.

Du skriver til støtte for klagen, at du klager udgiftsfordelingen, da den lider af alvorlige mangler.

Efterfølgende har du og Grundejerforening¹ – som følge af kommunens tilbagekaldelse af såvel afgørelsen af 19. maj 2016 som udgiftsfordelingen af 17. marts 2017 – oplyst, at I ikke har noget ønske om, at der ikke foretages videre i sagen. I den forbindelse henviser I særligt til, at:

- kommunen har tilsidesat god forvaltningsskik
- I er blevet "truet" af kommunen til at foretage vedligeholdelse af vejen for at undgå at skulle betale en pris, der er 3-4 gange højere end en pris hos en privat entreprenør
- I ikke er umiddelbart enige i kommunens udgiftsfordeling.

På den baggrund har vi truffet følgende afgørelse:

Vores afgørelse

Kommunens – nu ophævede – afgørelse af 19. maj 2016 ses vi allerede at have taget stilling til med vores afgørelse af 23. marts 2017. Vi opretholder denne afgørelse, idet jeres indsendte bemærkninger ikke ses at indeholde nye oplysninger.

Kommunens – nu ophævede – udgiftsfordeling af 17. marts 2017 er lovlig.

¹ Vi antager, at du – qua din rolle i sagen – optræder på vegne af grundejerforeningen.

Baggrund

E er en privat fællesvej, der ligger i Københavns Kommune. Vejen bliver administreret efter privatvejslovens afsnit III (byreglerne), jf. privatvejslovens² § 3, stk. 1.

Københavns Kommune er vejmyndighed for vejen, jf. privatvejslovens § 1, stk. 2.

Vejen er en sidevej mellem H-bakken³ og R-vej⁴ i det københavnske nordvestkvarter og betjener en række villaer/parcelhuse. Hertil kommer et større boldbaneanlæg, som også grænser til vejen.

Kommunen har besigtiget den del af vejen, der går mellem R-vej og H-vangen⁵, og har i den forbindelse fundet, at vejen skal vedligeholdes, da belægningen er så nedslidt på grund af revner, krakeleringer, afskalninger samt slaghuller, at den bør udskiftes⁶.

Efter partshøring af de vejberettigede til vejen i brev af 3. november 2015 har kommunen vurderet sagen, herunder de indkomne bemærkninger, og har på den baggrund truffet endelig afgørelse om vedligeholdelse af vejen.

Af kommunens afgørelse, der er meddelt i brev af 19. maj 2016, fremgår det, at den del af vejen, der skal vedligeholdes, skal vedligeholdes som et samlet arbejde, og at samtlige tilgrænsende ejendomme til vejstrækningen, herunder kommunen (som ejer af boldbaneanlægget), er blevet pålagt et bidrag til vedligeholdelsesudgifterne.

Du har efterfølgende – i e-mail af 3. juni 2016 – påklaget kommunens afgørelse til Vejdirektoratet.

Under klagesagsbehandlingen har kommunen i brev af 30. januar 2017 meddelt, at den trækker udgiftsfordelingen tilbage. Dette skyldes, at kommunen har undladt at beregne et passende reduceret bidrag for kommunens egen ejendom, matr. nr. 3, boldbaneanlægget. Samtidig vil den vurdere benyttelsen af boldbaneanlægget i forhold til brugen af enfamilies-ejendommene på E, jf. privatvejslovens § 51, stk. 1. Herudover har den erkendt, at den i udgiftsfordelingen har anført matr. nr. 0 i stedet for matr. nr. 1.

Du har efterfølgende i en række e-mails oplyst, at du opretholder klagen, og at du ønsker en afgørelse i sagen fra Vejdirektoratets side.

² Lovbekendtgørelse nr. 1234 af 4. november 2015 om private fællesveje.

³ Offentlig vej (kommunevej), og som ligger på litra 7000e.

⁴ Offentlig vej (kommunevej), og som ligger på litra 7000i.

⁵ Offentlig vej (kommunevej), og som ligger på litra 7000a og 7000m.

⁶ Kommunen har under klagesagen uddybende oplyst, jf. brev af 8. juni 2016, at det er kommunens skøn, at der kan opstå trafikfarlige forhold på vejen, hvis vejforholdene er ugunstige i form af store nedbørsmængder, frostsprængninger eller andre miljøpåvirkninger.

Med brev af 17. marts 2017 har Københavns Kommune truffet afgørelse om en ny udgiftsfordeling.

I brev af 23. marts 2017 har Vejdirektoratet truffet afgørelse i sagen, da du fortsat har ønsket direktoratets stillingtagen til kommunens samlede afgørelse af 19. maj 2016. Af denne fremgår det:

"Kommunens afgørelse, for så vidt angår udgiftsfordelingen, er ikke lovlig allerede fordi, kommunen ikke har iagttaget bestemmelserne i privatvejslovens § 51, stk. 3, om et passende reduceret bidrag (hjørnegrundsreduktion). Hertil kommer, at kommunen ved en fejl har anført et forkert matrikelnummer i udgiftsfordelingen.

I samme forbindelse har vi noteret os, at kommunen har ønsket en ny vurdering af benyttelsen af de tilgrænsende ejendomme, særligt boldbaneanlægget.

Endvidere har kommunen ikke iagttaget bestemmelsen i privatvejslovens § 55, stk. 1, om meddelelse af en rimelig frist for grundejerne til selv at udføre arbejdet.

I spørgsmålene om partshøring og notatpligt finder vi umiddelbart, at kommunen har iagttaget bestemmelsen i privatvejslovens § 48, stk. 4, om forudgående partshøring, da kommunen formelt set har iagttaget denne bestemmelse. Imidlertid finder vi ikke, at kommunen har iagttaget bestemmelserne i forvaltningslovens § 19, stk. 1, og offentlighedslovens § 13 i spørgsmålet om kommunens iagttagelser og vurderinger, som beskrevet i kommunens bilag af 18. maj 2016.

Den øvrige del af kommunens afgørelse er lovlig. I den forbindelse mener vi ikke, at der foreligger oplysninger, der dokumenterer inhabilitet hos kommunen på grund af dens dobbeltrolle som vejejer og vejmyndighed.

Endelig kan vi ikke tage stilling til kommunens vurdering af, at vejen skal vedligeholdes, da dette er omfattet af kommunens skøn."

Efterfølgende har kommunen under klagesagen oplyst⁷, at den trækker såvel sin afgørelse af 19. maj 2016 som sin nye udgiftsfordeling af 17. marts 2017 tilbage. Samtidig har den oplyst, at den ikke agter at træffe en ny afgørelse om vedligeholdelse af E. Baggrunden herfor er, at vejen er i en god og forsvarlig stand, idet grundejerne selv har foretaget den fornødne vedligeholdelse af den. Der er således ikke længere grundlag for, at kommunen træffer afgørelse om vedligeholdelse af vejen.

Du og Grundejerforening har efterfølgende oplyst, at I ikke har noget ønske om, at der ikke foretages videre i sagen.

⁷ Jf. kommunens e-mail af 26. juli 2017.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan alene tage stilling til, om en kommunes endelige (forvaltningsretlige) afgørelse er lovlig (retlige spørgsmål), men ikke til kommunens skøn inden for lovens rammer. Dette fremgår af privatvejslovens § 87, stk. 2.

Vi kan derfor ikke tage stilling til, om en kommunes afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig. Og vi kan derfor ikke tage stilling til det rimelige eller hensigtsmæssige i en kommunes vurdering af, at en privat fællesvej skal vedligeholdes, herunder som et samlet arbejde.

Vi kan endvidere tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven⁸ og offentlighedsloven⁹, i forbindelse med en afgørelse truffet efter vejlovgivningen, men ikke til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Spørgsmål om, hvorvidt en kommune kan antages at have iagttaget god forvaltningsskik, er et spørgsmål, som Folketingets Ombudsmand kan vurdere.

Forvaltningslovens bestemmelser

Kommunen må ikke træffe afgørelse, før den har gjort parten bekendt med det faktiske oplysningsgrundlag i sagen og har givet parten lejlighed til at fremkomme med en udtalelse. Det gælder dog kun, hvis parten ikke kan antages at være bekendt med, at kommunen er i besiddelse af bestemte oplysninger om sagens faktiske omstændigheder. Det er endvidere en betingelse, at disse oplysninger skal være af væsentlig betydning for sagens afgørelse og til ugunst for den pågældende part. Dette fremgår af forvaltningslovens § 19, stk. 1.

Privatvejslovens bestemmelser

Det er grundejerne af de ejendomme, der grænser til en privat fællesvej i by eller bymæssigt område, der skal holde vejen i en god og forsvarlig stand under hensyn til færdslens art og omfang. Vejen skal forsynes med forsvarligt afløb. Dette fremgår af privatvejslovens § 44, 1. pkt.

Hvis en vejberettiget gør gældende, at en privat fællesvej ikke er i en god og forsvarlig stand i forhold til færdslens art og omfang, skal kommunen tage stilling til spørgsmålet. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 1, 1. pkt.

Kommunen kan til enhver tid tage stilling til spørgsmålet af egen drift. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 1, 2. pkt.

Hvis de vedligeholdelsesforpligtigede ikke opfylder forpligtigelsen efter § 44, bestemmer kommunen, i hvilket omfang og på hvilken måde en privat fællesvej med tilhørende afløb konkret skal istandsættes for at være i en god og forsvarlig stand i forhold til færdslens art og omfang. Dette fremgår af privatvejslovens § 45, stk. 2.

⁸ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014

⁹ Lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen.

Kommunen kan vælge at lade arbejdet udføre som et samlet arbejde, jf. privatvejslovens § 45, stk. 4.

Inden kommunen træffer endelig afgørelse om istandsættelsen som et samlet arbejde og fordeler udgifterne til det samlede arbejde blandt ejerne af de tilgrænsende ejendomme med vejret, jf. privatvejslovens § 49, stk. 1, skal kommunen enten afholde et vejsyn eller gennemføre en skriftlig procedure. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 1.

I forbindelse med en skriftlig procedure skal kommunen gøre enhver, som vil blive berørt af den påtænkte beslutning, bekendt med indholdet af beslutningen. Kommunen skal fastsætte en frist på mindst 3 uger til at fremkomme med indsigelser mod og ændringsforslag til den påtænkte beslutning. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 4.

Kommunen kan først træffe afgørelse, når fristerne i stk. 3 eller 4 er udløbet. Afgørelsen skal meddeles til enhver, der berøres af den. Dette fremgår af privatvejslovens § 48, stk. 5.

Kommunen fordeler udgifterne til et samlet arbejde mellem ejerne af tilgrænsende ejendomme med vejret efter reglerne i § 51, medmindre der foreligger privatretlige aftaler, vedtægter eller lign. mellem grundejerne. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 1.

Til sagens udgifter indgår både dokumenterede vedligeholdelsesudgifter og dokumenterede administrative udgifter for kommunen. Dette fremgår af privatvejslovens § 49, stk. 2.

Ved fordeling af udgifterne ved samlede arbejder ses der efter privatvejslovens § 50, stk. 1, bort fra:

1. Vandarealer, der ikke er ansat til ejendomsværdi.
2. Offentlige veje og private fællesveje

Kommunen fordeler i henhold til privatvejslovens § 51, stk. 1, udgifterne mellem de bidragspligtige grundejere på grundlag af benyttelsen af ejendommene.

Kommunen kan fordele bidraget med et ensartet beløb mellem antallet af husstande, hvis vejmyndigheden skønner, at ejendommene, der grænser til vejen, benyttes på en ensartet måde til boligformål. Samme fordeling kan anvendes, når samtlige ejendomme benyttes til erhvervsformål. Dette fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 2.

Ejere af ejendomme, der har adgang til anden offentlig vej eller sti, har krav på en passende nedsættelse af bidraget, hvis denne offentlige vej eller sti ikke er fuldt anlagt, eller det er mindre end 20 år siden, at ejeren af ejendommen sidst har betalt vejbidrag. Dette fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 3.

Ejere har krav på en passende nedsættelse af bidraget, når deres ejendomme grænser til en anden privat fællesvej eller fællessti, hvortil ejeren har vejret, end de veje, der er omfattet af kommunalbestyrelsens afgørelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 51, stk. 4.

Når kommunen bestemmer, at en vedligeholdelse af en eller flere private fællesveje skal udføres som et samlet arbejde, jf. § 45, stk. 4-6, skal kommunen give grundejerne en rimelig frist til at gennemføre de påbudte arbejder. Hvis arbejdet ikke er gennemført senest ved fristens udløb, udfører kommunen de påbudte arbejder for grundejernes regning. Dette fremgår af privatvejslovens § 55, stk. 1.

Vores vurdering

Kommunens krav om vedligeholdelse af vejen

Vi har – som nævnt i vores tidligere afgørelse af 23. marts 2017 – noteret os, at kommunen har besigtiget den del af vejen, der går mellem R-vej og H-vangen og i den forbindelse har fundet, at vejen skal vedligeholdes, da belægningen er så nedslidt på grund af revner, krakeleringer, afskalninger samt slaghuller, at den bør udskiftes. Hertil kommer faren for trafikfarlige situationer.

Kommunens skøn om, at vejen skal vedligeholdes, og med hvilke materialer, kan vi ikke tage stilling til, da det ligger uden for vores kompetence som klagemyndighed, jf. ovenfor.

Det trafikfaglige skøn, som kommunen har udøvet i forbindelse med vurderingen af vejens stand, kan vi derfor ikke tage stilling til. Og vi kan derfor heller ikke tage stilling til kommunens vurdering om, at hele vejstrækningen mellem R-vej og H-vangen skal vedligeholdes som ét samlet arbejde.

Kommunens udgiftsfordeling af 17. marts 2017

Vi har – indledningsvis – noteret os, at kommunen forud for den endelige udgiftsfordeling har partshørt de vejberettigede i brev af 6. februar 2017. Kommunen ses dermed at have iagttaget forvaltningslovens § 19.

Vi har dernæst noteret os, at kommunen har benyttet sig af de korrekte bestemmelser i lovens §§ 44-55 i forbindelse med udarbejdelse af den nye udgiftsfordeling.

Konkret ses kommunen at have fordelt udgifterne mellem de tilgrænsende, bidragspligtige grundejere på grundlag af måden, hvorpå ejendommene benyttes, jf. privatvejslovens § 51, stk. 1. Der er konkret tale om ejendommene, matr. nr. 351 (boldbanen), 717, 718, 719 og 748. Undtaget er de ejendomme, der grænser til vejen og som har status af offentligt vejareal (H-vangen), jf. privatvejslovens § 50, stk. 1, nr. 2.

Benyttelsen af ejendommene er ud fra et skøn sat til faktor 1, hvilket medfører et ensartet bidrag for enfamilies-ejendommene. Benyttelsen af boldbanen på matr. nr. 351¹⁰ er blevet revurderet af kommunen, og på baggrund af denne vurdering (skøn) er benyttelsen blevet sat til faktor 3.

Hertil kommer, at kommunen efter bestemmelsen i privatvejslovens § 51, stk. 4, har beregnet et passende reduceret bidrag for de ejendomme, der også grænser til anden privat

¹⁰ Og som ejes af kommunen.

fællesvej. Det gælder matr. nr. 7 og 3 (boldbanen), der grænser til henholdsvis H-ledet og F-vej.

Den ejendom¹¹, der grænser til den offentlige vej, H-vangen, har kommunen ikke beregnet et passende reduceret bidrag for, da betingelsen i § 51, stk. 3, ikke er opfyldt.

Det skøn, som kommunen har udøvet i ovennævnte forbindelse, herunder hvordan benyttelseskriteriet skal vægtes mellem boldbanen og enfamilies-ejendommene, kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor. Det gælder også størrelsen på det passende reducerede bidrag.

Kommunens udgiftsfordeling ses dermed at være retlig lovlig.

Rimelig frist

Der er hverken i privatvejslovens § 55, stk. 1, eller i forarbejderne til bestemmelsen angivet nærmere, hvad en "rimelig frist" er. Det ligger således inden for kommunens saglige skøn, hvor lang en frist der bør gives til de vejberettigede til at sørge for vedligeholdelsen af vejen. Det må dog antages, at en urealistisk kort frist – ex. 7 dage – vil være usaglig.

I den konkrete sag fremgår det, at kommunen i sin afgørelse af 19. maj 2016 ikke har meddelt grundejerne en rimelig frist til at udføre arbejderne. Kommunen har i afgørelsen derimod alene meddelt, at vedligeholdelsesarbejderne vil blive opstartet i juni måned. Det forhold, at kommunen i den forbindelse har henvist til den lange partshøringsperiode forud for afgørelsen, ændrer ikke på dette, da bestemmelsen i § 55, stk. 1, gælder fra afgørelsestidspunktet.

Vi må således – som oplyst i vores afgørelse af 23. marts 2017 – konstatere, at kommunen ikke har iagttaget bestemmelsen i § 55, stk. 1, om at give grundejerne en rimelig frist for vedligeholdelse af vejen.

Konsekvensen af ikke at give grundejerne en rimelig frist er et økonomisk/erstatningsretligt spørgsmål mellem kommunen og de pågældende vejberettigede.

Hvis de vejberettigede derfor mener, at de er blevet pålagt at vedligeholde en privat fællesvej uden en rimelig frist og uden at have fået den fornødne tid til at få indhentet forskellige tilbud, hvorfor vedligeholdelsen er blevet dyrere, må de anlægge et civilt søgsmål mod kommunen.

Vores afgørelse

Kommunens – nu ophævede – afgørelse af 19. maj 2016 ses vi allerede at have taget stilling til med vores afgørelse af 23. marts 2017. Vi opretholder denne afgørelse, idet jeres indsendte bemærkninger ikke ses at indeholde nye oplysninger.

Kommunens – nu ophævede – udgiftsfordeling af 17. marts 2017 er lovlig.

¹¹ Matr. nr. 7.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis du eller grundejerforeningen ønsker at få prøvet lovligheden af vores afgørelse eller kommunens – nu ophævede – udgiftsfordeling prøvet ved domstolene, skal søgsmål herom være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse. Dette fremgår af privatvejslovens § 88a.